

Mártírokra emlékeztünk

Községünkben hagyomány, hogy minden évben, november 2-án, a Halottak napján közösségi megemlékezést tartunk mindazokról, akik egy népért, egy hazáért haltak hősi halált, vagy pedig egy közösséghez, néphez tartozás miatt váltak vértanúáldozatokká.

A nagytemetőben délután 3 órakor az 1944-es áldozatok közös síremlékénél leróhatták kegyeletüket a polgárok, de azon kanizsaiakról is megemlékezhetek, akik jeltelen tömegsírokban nyugszanak valahol, ismeretlen helyen. Akiket a sokat felemlegetett 1944-es őszön ártatlanul, kegyetlenül megkínózva kivégeztek, CSAK azért, mert magyarok voltak.

A megemlékezés a Cifraszűr vegyes karral kezdődött, akik elénekelték nemzeti imánkat, a magyar himnuszt, majd Bagi Gábor szaválata hangzott el.

A megemlékezés kapcsán ünnepi beszédet mondott Forró Lajos történész, részletesen említve az elmúlt hetven év szörnyű eseményeit, a magyarírtást, s kijelentette: kollektív bűnösség nem létezik. Egy nép nem felelhet néhány ember gáztettei miatt, de a gyilkosoknak nevük és arcuk van – hangsúlyozta.

Dr. Zapletán Géza esperes-plébános megtartotta az alkalomhoz méltó egyházi szertartást, majd a koszorúzás következett. A kegyelet virágait helyezték el az önkormányzat képviselői, Magyarország főkonzulátusáról dr. Menyhárt Attila konzul, az MNT képviselője, a helyi közösség elnöke, a VMSZ központi és községi szervezetének képviselői, a Demokrata Párt községi szervezetének képviselői. A Délvidékkutató Központ nevében is koszorú került az emlékhelyre, valamint a Nyugdíjasok Egyesületének megjelent tagjai is elhelyezték az emlékezés virágait.

A Cifraszűr előadásában a Szózat elhangzása után az első világháborúban elesett katonasíroknál is elhelyezték a megemlékezés koszorúit.

Tanítványainknak, gyermekeinknek, unokáinknak is meg kell tudniuk, mi is történt azokban a vérvizataros időkben, s erről nekünk kell őket felvilágosítani, s emlékeztetni, hogy soha ne felejtsek el a mártírokat!

AK

Fotó: Puskás Károly